

ଉଦ୍‌ଦ୍‌ରାମିଯ ତୁଲ କିମିନ ତମ ଗନ୍ଧିନୀଙ୍କଠ ଅତ୍‌ରାହ ଠରେମ
କରି. ଲିଙ୍ଗେନମି ଛନ୍ଦ ଛନ୍ଦର ପ୍ରଦୂଷଗଲାଦୂଷ କରମ୍ୟ
ଅନୁଗମନ୍ୟ କିରେମର ଦୁଃଖ ନୋଡୁନ୍ତଙ୍କେ
କଥି? [304] ? ପ୍ରଦୂଷଗଲାଗେ ଅଳ୍ପଦୟତା ଆରକ୍ଷଣା
କିରେମ ରୁତ୍ସଙ୍ଗେ ଦନ୍ତ ଦମାରଙ୍ଗନତି ଦଲକା ଲାଗେଲିଲାଲୁ
ଲବା ଦୁଃଖିତ କାହିଁତାଠ କରଗତ ଦ୍ଵାରା ଅଲିକ କାରଣ୍ୟକ
ଲେଙ୍କ ପ୍ରଦୂଷଗଲାଦୂଷିତ ଦଲକନ୍ତୁ ଲାଗେଲି. ଲିମେନମ ଦମାରଙ୍ଗ
ଜୀବ ରତ୍ନ ଲାହି ଆଯନନ ଲିମିନ ପ୍ରଦୂଷଗଲାଗେ
ଅଳ୍ପଦୟତା ମତ ଲାହିର ଲାଦିନଠିଲେମି ଲାଲୁ ଛନ୍ଦ ଲିରଦ୍ଦେ
ଏମି.

କୁରାଆନ ମେଂ ଏସି ବହୁତ-ସୀ ଆୟତେ ହୁଏ, ଜୋ ବନ୍ଦୋ କେ ଲିଏ ଅଲ୍ଲାହ କୀ ଦ୍ୟା ଔର ପ୍ରେମ କା ଉଲ୍ଲେଖ କରତି
ହୁଏ । ପରନ୍ତୁ ବନ୍ଦା କେ ଲିଏ ଅଲ୍ଲାହ କୀ ମୁହବ୍ବତ ବନ୍ଦୋ କେ ଏକ-ଦୂସରେ ସେ ପ୍ରମ କୀ ତରହ ନହିଁ ହୈ । କ୍ୟୋକି
ମାନବୀୟ ମାନକୋ ମେଂ ପ୍ରେମ ଏସି ଆଵଶ୍ୟକତା ହୈ, ଜିସେ ପ୍ରେମୀ ତଲାଶ କରତା ହୈ ଔର ଉସେ ପ୍ରିୟତମ କେ
ପାସ ପା ଲେତା ହୈ । ଜବକି ମହାନ ଅଲ୍ଲାହ ହମ ସେ ବେନିୟାଜ ହୈ, ହମାରେ ଲିଏ ଉସକୀ ମୁହବ୍ବତ ଦ୍ୟା ଔର
କୃପା କୀ ମୁହବ୍ବତ ହୈ, ତାକୁତବର କା କମଜ୍ଜୋର କେ ସାଥ ମୁହବ୍ବତ ହୈ, ମାଲଦାର କା ଫକୀର କେ ସାଥ ମୁହବ୍ବତ
ହୈ, ସକ୍ଷମ କା ଅସହାୟ କେ ଲିଏ ପ୍ରେମ ହୈ, ବଢ଼େ କା ଛୋଟେ କେ ସାଥ ପ୍ରେମ ହୈ ଔର ହିକମତ କା ପ୍ରେମ ହୈ ।

କ୍ୟା ହମ ଅପନେ ପ୍ଯାର କେ ବହାନେ ଅପନେ ବଚ୍ଚୋ କୋ ବହ ସବ କରନେ ଦେତେ ହୁଏ, ଜୋ ଉନ୍ହେଁ ପସଂଦ ହୈ ? କ୍ୟା ହମ ଅପନେ
ପ୍ଯାର କେ ବହାନେ ଅପନେ ଛୋଟେ ବଚ୍ଚୋ କୋ ଘର କୀ ଖିଡ଼ିକୀ ସେ ବାହର କୂଦନେ ଯା ବିଜଲି କେ ନଂଗେ ତାର ସେ ଖେଳନେ
କୀ ଅନୁମତି ଦେତେ ହୁଏ ?

ଯହ ଅସଂଭବ ହୈ କି କିସି ବ୍ୟକ୍ତି କେ ନିର୍ଣ୍ୟ ଉସକେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲାଭ ଔର ଆନଂଦ ପର ଆଧାରିତ ହୋଇ ଔର
ବହ ଧ୍ୟାନ କା ମୁଖ୍ୟ କେଂଦ୍ର ହୋଇ । ଉସକେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହିତ ଦେଶ କେ ହିତୋ ଏବଂ ଧର୍ମ ବ ସମାଜ କେ ପ୍ରଭାବୋ ସେ ଊପର
ହୋ, ଉସେ ଅପନା ଲିଂଗ ବଦଳନେ କୀ ଅନୁମତି ହୋ, ବହ ଜୋ ଚାହେ କରେ, ଜୋ ଚାହେ ପହନେ ଏବଂ ରାସ୍ତେ ମେଂ ଜୈସା ଚାହେ
କରେ, ଇସ ତରକ କୀ ବୁନିୟାଦ ପର କି ରାସ୍ତା ସମ୍ଭାବିତ କା ହୈ ।

ଯଦି କୋଈ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ସାଙ୍ଗା ଘର ମେଂ ଲୋଗୋ କେ ସମ୍ମୂହ କେ ସାଥ ରହତା ହୋ, କ୍ୟା ବହ ଇସ ବାତ କୋ ସ୍ଵିକାର
କରେଗା କି ଘର କା ଉସକା କୋଈ ସାଥୀ ଇସ ଆଧାର ପର କି ଘର ସବକା ହୈ, ଘର କେ ହାଁଲ ମେଂ ଶୌଚ କରନେ ଜୈସା
ଘିନୌନା କାମ କରେ ? କ୍ୟା ବହ ଇସ ଘର ମେଂ ବିନା କିସି ନିୟମ ଯା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କେ ରହନେ କୋ ସ୍ଵିକାର କରେଗା ?
ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵତଂତ୍ରତା ବାଲା ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ବଦସୂରତ ପ୍ରାଣୀ ବନ ଜାତା ହୈ ଔର ଜୈସା କି ଯହ ସିଦ୍ଧ ହୋ ଚୁକା ହୈ ଔର
ଇସମେ କିସି ପ୍ରକାର କା କୋଈ ସଂଦେହ ନହିଁ ହୈ କି ଇଂସାନ ଇସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵତଂତ୍ରତା କୋ ସହନ କରନେ ମେଂ ଅସମର୍ଥ ହୈ ।

ବ୍ୟକ୍ତିବାଦ ସାମୂହିକ ପହଚାନ କା ସ୍ଥାନ ନହିଁ ଲେ ସକତ, ଚାହେ ବ୍ୟକ୍ତି କିତନା ଭୀ ଶକ୍ତିଶାଲୀ ଯା

प्रभावशाली क्यों न हो। समाज के सदस्य ऐसे वर्ग हैं, जिन्हें एक-दूसरे की आवश्यकता है। वे एक-दूसरे से अप्रासंगिक नहीं हो सकते। उनमें से कुछ लोग फौजी हैं, कुछ डॉक्टर, कुछ नर्स तो कुछ जज हैं। भला उनमें से किसी एक के लिए यह कैसे संभव है कि वह अपनी खुशी हासिल करने के लिए दूसरों पर अपना लाभ और निजी स्वार्थ लादे और ध्यान का मुख्य केंद्र बन जाए?

इंसान अपनी ख्वाहिशों को स्वतंत्र छोड़कर उनका गुलाम बन जाता है, जबकि अल्लाह चाहता है कि वह उनका मालिक बने। अल्लाह इंसान से चाहता है कि वह एक समझदार, बुद्धिमान व्यक्ति बने, जो अपनी इच्छाओं को नियंत्रित रखे। उससे इच्छाओं को बिल्कुल खत्म करने की मांग नहीं है, बल्कि उसे आत्मा और रूह को ऊपर उठाने के लिए इन इच्छाओं को सही दिशा दिखाना है।

जब एक पिता अपने बच्चों को अध्ययन के लिए कुछ समय खास करने के लिए बाध्य करता है, ताकि वे भविष्य में ज्ञान के मैदान में एक ऊँचा स्थान प्राप्त कर सकें। जबकि उन बच्चों को केवल खेलने की इच्छा होती है, तो क्या वह इस समय एक क्रूर पिता माना जाता है?

ଉତ୍ତରାଞ୍ଜ ଲିଲିଲିଟ ଠରଙ୍ଗ ଟୁ ଲିଲିନ୍ଦୁର୍

ଲିଲିନ୍ଦୁର୍: <http://192.168.1.114/>

ଲିଲିନ୍ଦୁର୍ ଲିଲିନ୍ଦୁର୍: <http://192.168.1.114/>

ଲିଲିନ୍ଦୁର୍ 14:00 ୦୧ ୦୧୦୧୦୧୦୧ 2025 06:31:56 ଟିକ୍